

derfra. I det Øjeblik, Manden har Krigsmedalje, er det saa ikke tilstrækkeligt Bevis for Muligheden. Naar han saa tillige kan dokumentere, at han har været syg i den Tid, han tjente, maa der dog virkelig være en Mulighed for, at Sygdommen kan stamme der fra, i Særdeleshed, naar han fra alle omværende kan føre Bevis for, at han stadig har lidt siden den Tid. Men der henvises end yderligere i denne Lov ogsaa til § 2 i Lov af 20de Novbr. 1876, og der staar, at enhver af de i § 1 nævnte Personer, som faar en Legemsbestadigelse eller Svaghed, der mulig ikke straks giver ham Berettigelse til Statens Forsorg, men som mulig i Fremtiden kan medføre Følger, der ville berettigede ham til saadan Forsorg, kan han faa Invalidunderstøttelse, og der siges i § 1, at den, der i Anledning af sine militære Tjenesteplichters Udøvelse faar en Svaghed, der for bestandig eller for en Tid gør ham udgytig til Krigstjeneste eller anden militær Tjeneste og derhos tilintetgør eller væsentlig svækker hans Evne til at sørge for sig og sin Families Underhold, anses for Invalid og har selv efter en nok saa kort Tjenestetid Krav paa Invalidunderstøttelse. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om andet, end at man efter denne Lov maa kunne sige, at hvis en Mand bevislig har paadraget sig en Sygdom i den Tid, han har været i Tjenesten, er Muligheden til Stede for, at den Svaghed, han har faaet i sin Alderdom, stammer der fra. I hvert Tilfælde, selv om den Sygdom, han havde som Militær, ikke straks har gjort ham til Invalid, saa maa han, naar den senere gør ham udgytig til at erhverve det fornødne til sig og sin Familie, have Ret til at komme i Betragtning. Denne Mand har jo altsaa, som sagt, haft et aabent Saar, siden han tjente, han blev erklæret for udgytig til Tjenesten, saa længe han var i den, og efterhaanden er han bleven mere og mere udgytig til Arbejde og kan nu ikke ernære sig og sine. Han maa absolut være berettiget til Understøttelse som Invalid paa sine gamle Dage. Han har ingen Attest fra sin daværende Læge. Men hvor skulde saadanne gamle Menneker skaffe den Attest til Veje? De vide jo ikke en Gang, hvor Lægen bor nu, de seldt sikk paa det, da de vare unge, at saa Attester, og nu vide de ikke, hvor de skulde finde en Mand, som

de maatte have kendt som Hr. Doktoren eller Hr. Lægen. Der findes ingen Optegnelser for disse bevægelige Feltlazaretter, og hvor skulde de finde denne enkelte Mand. Dersom ærede Medlemmer ville gaa de enkelte Andragender igennem, som findes her i Indstillingerne fra Udvalget, ville de se, at det er bestandig det samme: De kunne allesammen godtgøre, at de have paadraget sig Sygdommen i deres Militærtjeneste, men de kunne ikke fremlægge det officielle Bevis. Men der er ikke Tvivl om Rigtigheden efter Andragernes og Radautoriteternes Udsagn. Under Betænkningens Nr. 9 vil man finde, at Andrageren tidligere har haft Invalidunderstøttelse paa Grund af et Studsaar fra 1849, som har medført Ojensvagthed. Senere har han mistet Understøttelsen (H. Nielsen: Han har den endnu!). Ja, han har ikke mistet den, men andrager om forhøjet Understøttelse. Han kan ikke bruge Ojnene. Han faar kun 90 Kr. om Aaret, men det er virkelig for tarvelig en Understøttelse af Staten at give en Mand, der i sin Tid har tjent Fædrelandet i Krigen, i Særdeleshed, naar man sammenligner det med, hvad man giver rundt omkring andre Steder. I Betænkningens Nr. 10 udtales, at vedkommende Andrager fik et Studsaar i venstre Laar og saa paa Lazarettet i 3 Maanedre, men kunde vedblivende ikke udføre sin Tjeneste og kom paa Lazarettet i Fredericia og blev derefter hjemsendt før Tiden i 1850. Han kom igen til Tjeneste senere, men maatte fritages for strenge Øvelser, da han led af Smerte i Saaret og dette fra Tid til anden brød op. Nu er han 65 Aar gammel, fra Saaret flyder bestandig en blodig Væske. Paa et Andragende til Invalidbestyrelsen er der givet Afslag, fordi Læsnings Følger efter de foreliggende Oplysninger ikke synes at have medført nogen væsentlig Indskrænkning i hans Erhvervsøve, ligesom det ogsaa ses, at Saaret ikke har foranlediget hans Kassation, men tilladt ham at tjene til Krigen Ophør i 1851. Altsaa, fordi han holdt ud og kunde tjene til den Tid, er han usikkert nu paa sine gamle Dage til at saa Understøttelse som Invalid, uagtet han lider fra sine gamle Dage. Betænkningens Nr. 17: Vedkommende lider paa Grund af en Operation af en Knude paa venstre Haandled, som er foretagen i hans Tjenestetid. Be-